

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11C/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620203326
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6620203326.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobcu: R. Z., D.. XX.X.XXXX, A.. W. XXXX/XX, XXX XX F. Z., zast.: Mgr. Peter Sitarčík, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, Jókaiho 1, proti žalovanému: G. A., D.. XX.X.XXXX, H. N. S. W. Č.. XXX, XXX XX S. W., zast. JUDr. Ondrej Szilágyi, advokát, Dr.Vodu 2, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 687,89 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 687,89 Eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 52,12 € a:

5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 43,815 € od 16.4.2019 do zaplatenia,
5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 43,325 € od 15.5.2019 do zaplatenia,
5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 44,01 € od 15.6.2019 do zaplatenia,
5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 38,665 € od 15.7.2019 do zaplatenia,
5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 44,01 € od 15.8.2019 do zaplatenia,
5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 33,965 € od 15.9.2019 do zaplatenia,
5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 44,01 € od 15.10.2019 do zaplatenia,
5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 44,01 € od 16.11.2019 do zaplatenia,
5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 44,01 € od 16.12.2019 do zaplatenia,
5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 44,01 € od 16.1.2020 do zaplatenia,
5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 44,01 € od 15.2.2020 do zaplatenia,
5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 44,01 € od 16.3.2020 do zaplatenia,
5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 44,01 € od 15.4.2020 do zaplatenia,
5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 44,01 € od 16.5.2020 do zaplatenia,
5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 44,01 € od 16.6.2020 do zaplatenia,
5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 44,01 € od 16.7.2020 do zaplatenia,
to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný ako neúspešná strana v konaní o zaplatenie 687,89 Eur s prísl.
je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do 3 dní od
právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

III. Vzájomná žaloba žalovaného sa z a m i e t a .

IV. Žalovaný ako neúspešná strana v konaní o vzájomnej žalobe o zaplatenie 1284,96 Eur je
p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia
súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.07.2020 sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplata sumy 687,79 Eur titulom rozvrhového regresu, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a zákonných úrokov z omeškania.

Žalobu odôvodnila tým, že spolu so žalovaným ako dlžníci uzatvorili so Slovenskou sporiteľnou a.s. zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX dňa 20.01.2014. Predmetom úverovej zmluvy bol záväzok banky poskytnúť dlžníkom úver vo výške 19 460,-Eur a záväzok dlžníkov splácať poskytnutý úver v mesačných splátkach po 84,97 Eur a poistenie úveru 6,22 Eur k 15.-tému dňu v kalendárnom mesiaci, s počtom splátok 360, až do konečnej splatnosti úveru, t.j. do 15.02.2044.

Žalobkyňa uviedla, že žalovaný si počnúc splátkou zo dňa 15.04.2019 svoju povinnosť dlžníka podieľať sa spoločne a nerozdielne spolu so žalobkyňou na úhrade pravidelných mesačných splátok úveru neplní, sama uhradila od 15.04.2019 do podania žaloby t.j. 29.07.2020 všetky splatné splátky úveru a poistenie úveru v celkovej sume 1375,78 Eur, čím teda uhradila aj podiel žalovaného voči banke v sume 687,89 Eur.

Prostredníctvom splnomocneného advokáta vyzvala žalovaného na úhradu podielu, ktorý mu vyplýva z úverovej zmluvy, s čím jej zároveň vznikli náklady spojené s uplatnením pohľadávky podľa § 121 odsek 3 Občianskeho zákonníka v sume 52,12 Eur.

Žalovaná si v žalobe uplatnila aj zákonný 5% úrok z omeškania z každej nezaplatennej splátky žalovaného.

2. Na preukázanie svojich tvrdení predložila súdu Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 20.01.2014, prehľad o transakciách na úverovom účte od 01.01.2019 do 29.06.2020, predžalobnú výzvu na úhradu zo dňa 06.07.2020 a potvrdenie Slovenskej sporiteľne, a.s. o vklade 88,02 Eur zo dňa 16.07.2020.

3. Súd na základe podanej žaloby a pripojených listinných dôkazov vydal v skrátenej konaní platobný rozkaz sp. zn.11C/25/2020- 39 dňa 17.09.2020, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

4. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný prostredníctvom svojom právneho zástupcu odpor v ktorom potvrdil, že žalobca a žalovaný ako dlžníci uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere dňa 20.01.2014, v zmysle ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 19 460,-Eur a z titulu ktorého im vznikol spoločný záväzok splácať úver v pravidelných mesačných splátkach až do konečnej splatnosti úveru. V odpore žalovaný ďalej uviedol, že sa podieľal spoločne a nerozdielne so žalobkyňou na úhrade mesačných splátok, avšak od apríla 2019, kedy bolo ich manželstvo rozvedené si svoju povinnosť spoludlžníka z predmetného úveru prestal plniť, a to z dôvodu, že sa dostal do nepriaznivej finančnej situácie, nakoľko dňa 23.06.2018 ako dlžník, t.j. ešte počas trvania manželstva so žalobkyňou, uzatvoril so Slovenskou sporiteľnou a.s. Zmluvu o splátkovom úvere - spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu banka poskytla úver vo výške 11 000.-Eur a v dôsledku čoho mu z predmetného úveru vzniká ďalšia povinnosť uhrádzať mesačné splátky, na ktorých splácaní sa žalobkyňa nepodieľa žiadnou finančnou čiastkou, a preto táto povinnosť uhrádzať mesačné splátky ostala výlučne na žalovaného. Z poskytnutého úveru bolo podľa tvrdenia žalovaného zakúpené osobné motorové vozidlo, uhradený dlh žalobkyne vo výške 1300.-Eur a taktiež sa uhradili aj ďalšie dlhy, ktoré žalobkyňa a žalovanému vznikli počas trvania ich manželstva.

V odpore žalovaný uviedol, že z uvedeného úveru za kalendárne mesiace október 2018 až august 2019 uhrádzal mesačné splátky vo výške 155,47 Eur a od septembra 2019 do októbra 2020 vo výške 162,96 Eur. Má za to, že aj tento poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 11 000.-Eur zo dňa 23.06.2018 bol a je spoločným úverom žalobkyne a žalovaného, a preto v prípade podaného návrhu žalobkyne na vydanie platobného rozkazu by mal byť zohľadnený. Po doručení predžalobnej výzvy zo strany žalobkyne, aj on prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalobkyňu výzvou zo dňa 22.07.2020 na úhradu vynaložených prostriedkov súvisiacich s úverom číslo 5146416722 vo výške 1284,96 Eur, čo predstavuje jednu polovicu z celkovej ním uhradenej sumy od apríla 2019 do júla 2020. Žalovaný ďalej uviedol, že v zmysle ustanovenia § 147 odsek 1,2 zákona číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok si v rámci tohto konania uplatňuje voči žalobkyne svoju pohľadávku, ktorá od apríla 2019 do júla 2020 predstavuje sumu vo výške 1284,96 Eur a v zmysle ustanovenia § 580 zákona číslo 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, navrhuje započítanie vzájomných pohľadávok účastníkov konania s tým, že v predmetnej veci súd zaviazá žalobkyňu uhradiť žalovanému rozdiel, ktorý po vzájomnom započítaní pohľadávok predstavuje sumu vo výške 597,17 Eur a zároveň ju zaviazá aj k úhrade úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 597,17 Eur odo dňa zaplata poslednej splátky t.j. 16.09.2020 až do zaplata.

5. Žalobkyňa sa vyjadrila k podanému odporu a vzájomnej žalobe žalovaného písomným podaním doručeným súdu dňa 26.11.2020, v ktorom uviedla, že žalovaný svojim odporom v podstate potvrdil pravdivosť jej tvrdení o tom, že spolu so žalovaným ako dlžníci uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.01.2014, z ktorej vznikol sporovým stranám spoločný záväzok splácať predmetný úver v pravidelných mesačných splátkach až do konečnej splatnosti úveru, pričom od apríla 2019, kedy bolo ich manželstvo rozvedené, si žalovaný svoju povinnosť spoludlžníka z predmetného úveru prestal plniť.

Poprela však tvrdenia žalovaného o tom že aj úver žalovaného z 23.6.2018 je spoločným úverom žalobkyne a žalovaného a nestotožnila sa ani s návrhom žalovaného na započítanie údajných vzájomných pohľadávok.

Žalobkyňa uviedla, že z predloženého dôkazu: Zmluvy o splátkovom úvere - spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaný uzatvoril túto úverovú zmluvu sám, bez účasti žalobkyne a touto zmluvou si požičal od tretej osoby sumu 11 000.-Eur. Na základe uvedeného je podľa názoru žalobkyne zrejmé, že jediným dlžníkom z tohto úverového vzťahu je práve žalovaný, ktorému jedinému vznikajú z tejto zmluvy aj práva a povinnosti, medzi ktoré patrí okrem iného aj úhrada splátok a celého dlhu voči tretej osobe, na ktoré sa žalovaný touto zmluvou zaviazal. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že žalovaný uzatvoril túto zmluvu o spotrebiteľskom úvere za trvania manželstva, nakoľko pokiaľ dlh vznikol žalovanému počas manželstva, a to bez účasti druhého manžela, tento dlh patrí len žalovanému, ktorý je zmluvnou stranou úverového vzťahu. Z tohto dôvodu považuje za nesprávny názor žalovaného, že tento spotrebiteľský úver bol a je spoločným úverom žalobkyne a žalovaného. Zároveň žalobkyňa poprela aj tvrdenie žalovaného o tom, že z poskytnutého úveru č. XXXXXXXXXXXX malo byť zakúpené osobné motorové vozidlo a mal sa uhradiť dlh žalobkyne vo výške 1300.-Eur a taktiež dlhy, ktoré žalobkyňa a žalobcovi vznikli počas manželstva. Podľa jej vedomostí peňažné prostriedky, ktoré žalovaný získal z tejto zmluvy, použil na uhradenie svojho predošlého záväzku zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z ktorého si žalovaný kúpil prvé osobné motorové vozidlo a zostávajúce finančné prostriedky použil na kúpu druhého osobného motorového vozidla a prenosnej garáže. Žalobkyňa uviedla, že tieto hnuťelné veci (obidve motorové vozidlá, ako aj prenosná garáž) zostali po rozvode manželstva u žalovaného a tento ich užíva aj v súčasnosti.

Žalobkyňa ďalej vo svojom vyjadrení poukázala na to, že ak napriek týmto skutočnostiam má žalovaný zato, že získané peňažné prostriedky zo Zmluvy o splátkovom úvere - spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXXX použil na spoločný majetok tvoriaci zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, tento svoj domnelý nárok môže byť len súčasťou vyporiadania BSM s tým, že v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka súd musí vyporiadať všetok majetok tvoriaci BSM, nielen jeho časť, ako to požaduje žalovaný. Z tohto dôvodu nie sú podľa žalobkyne splnené podmienky na aplikáciu ustanovenia § 147 CSP o vzájomnej žalobe, nakoľko nie sú splnené podmienky na spojenie vecí, ani na aplikáciu ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka o započítaní vzájomných pohľadávok.

Záverom svojho vyjadrenia žalobkyňa namietla, že z príloh, ktoré zaslal žalovaný na podporu svojich tvrdení o splácaní úveru číslo XXXXXXXXXXXX nevyplýva, že žalovaný z tohto úveru uhradil aj splátky úveru od apríla 2019 do júla 2020 v celkovej sume 2569,91 Eur ako tvrdí vo svojom odpore.

6. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 28.12.2020 reagoval na vyjadrenie žalobcu tým, že naďalej zastáva názor o tom, že poskytnutý spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXXX vo výške 11 000.-Eur zo dňa 23.06.2018 bol a je spoločným úverom žalobkyne a žalovaného. Vo svojom vyjadrení potvrdil, že tento úver síce prijal sám a taktiež uznal aj tú skutočnosť, že povinnosť splácať splátky úveru zaväzujú len jeho, čo do dňa podania vyjadrenia aj realizuje, avšak svoju požiadavku o zaplatenie sumy zo strany žalobkyne zakladá na tej skutočnosti, že predmetný úver bol prijatý ešte počas doby trvania manželstva a použitý na pokrytie potrieb oboch manželov, teda na spoločné účely so žalobkyňou a nielen pre osobnú potrebu žalovaného. Má zato, že dlh z tohto úveru patrí do masy BSM, nakoľko z financií poskytnutých z tohto úveru bolo zakúpené osobné motorové vozidlo a uhradili sa spoločné dlhy žalobkyne a žalovaného počas manželstva a tiež tak dlh žalobkyne vo výške 1300.-Eur.

7. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 11.02.2021 na výzvu súdu o doplnenie ďalších skutkových tvrdení podľa § 150 odsek 2 CSP uviedla, že záväzok ktorý si žalobou uplatnila vznikol obom sporovým stranám ešte pred uzatvorením manželstva, a to dňa 20.01.2014, pričom manželstvo žalobkyne a žalovaného bolo uzavreté až dňa 22.02.2014. K rozvodu manželstva došlo na základe rozhodnutia súdu dňa 28.03.2019, ktoré sa stalo právoplatné a vykonateľné dňa XX.XX.XXXX. Zmluvu, ktorú

uzatvoril žalovaný so Slovenskou sporiteľnou dňa 23.06.2018, uzatvoril ako jediný dlžník počas trvania manželstva.

Žalobkyňa opätovne vo svojom vyjadrení uviedla, že podľa jej vedomostí peňažné prostriedky, ktoré žalovaný získal zo Zmluvy o splátkovom úvere - spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXXX použil na uhradenie svojho predošlého záväzku zo Zmluvy o spotrebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z ktorého si žalovaný kúpil svoje prvé osobné motorové vozidlo a zostávajúce finančné prostriedky z tohto úveru použil na kúpu druhého osobného motorového vozidla a prenosnej garáže. Žalobkyňa má zato, že tieto hnutelné veci, teda obe motorové vozidlá, ako aj prenosná garáž, boli nadobudnuté z finančných prostriedkov žalovaného, ktoré získal ako jediný dlžník, sú preto vlastníctvom žalovaného, čo potvrdzuje aj to, že zostali po rozvode manželstva u žalovaného a tento ich užíva aj v súčasnosti. Má zato, že žalovaný je jediným dlžníkom z tohto úverového vzťahu, a teda jemu jedinému vznikajú z tejto zmluvy práva a povinnosti, medzi ktoré patrí okrem iného aj úhrada splátok a celého dlhu voči tretej osobe, na ktoré sa žalovaný touto zmluvou zaviazal. Ak má však žalovaný zato, že tento záväzok vznikol za trvania manželstva a je spoločným záväzkom sporových strán, má byť súčasťou vyporiadania BSM, ktoré má zahŕňať všetok majetok tvoriaci masu BSM a nielen jeho časť tak, ako to požaduje žalovaný. Žalobkyňa poukázala aj na to, že po rozvode manželstva mala záujem vyporiadať zaniknuté BSM manželov dohodou a prostredníctvom splnomocneného advokáta bol žalovaný vyzvaný na rokovanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 07.06.2019, kde sa žalovaný zaviazal zabezpečiť a doručiť advokátovi žalobkyne všetky doklady potrebné k vyporiadaniu BSM. Následne dňa 25.06.2019 došlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému odmietnutiu rokovať a uzatvoriť dohodu o vyporiadaní BSM, a preto táto dohoda nebola medzi sporovými stranami uzatvorená.

Žalobkyňa má zato, že za daného stavu sú v tomto konaní uplatňované dva protichodné nároky, ktoré skutkovo nesúvisia, a to nárok žalobkyne voči žalovanému, ktorý nie je predmetom vyporiadania BSM a ktorý žalovaný nespochybňuje a naproti tomu uplatnený domnelý nárok žalovaného voči žalobkyňi, ktorý nie je ničím preukázaný, pričom na základe tvrdenia žalovaného má byť predmetom vyporiadania BSM medzi sporovými stranami, a preto si vyžaduje rozsiahle dokazovanie.

8. Dňa XX.XX.XXXX doručil žalovaný súdu vyjadrenie v ktorom uvádza, že finančné prostriedky, ktoré mu boli poskytnuté z úveru číslo XXXXXXXXXXXX vo výške 11 000.-Eur použil na zakúpenie osobného motorového vozidla zn. Alfa Romeo 166, uhradil predošlý záväzok, ktorý mu vznikol zo zmluvy o spotrebnom úvere č. 5140303452 z ktorého si kúpil prvé osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo 156 a ktoré používala v tom čase prevažne žalobkyňa a zostávajúce finančné prostriedky použil na predčasné splatenie pohľadávky, ktorú evidovala spoločnosť Cetelem- BNP Paribas Personal Finance s.a. voči žalovanému, ktorý ako dlžník uzatvoril s touto spoločnosťou zmluvu, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 633.-Eur s mesačnou splátkou vo výške 23,-Eur za televízor zn. Samsung, ktorý účastníci konania využívali spoločne. Dňa 02.07.2018 uhradil dlh žalobkyne vo výške 1000.-Eur, ktorý jej vznikol z činnosti, ktorú v tom čase vykonávala ako spolupracovníčka spoločnosti Allianz a.s., v rámci ktorej uzatvárala rôzne poisťovacie zmluvy, z ktorých jej následne prináležali provízie. Nakoľko jej z uzatvorených zmlúv odstúpilo viacero osôb, žalobkyňi vznikla povinnosť vyplatenú províziu vrátiť a keďže v tom čase nedisponovala takouto výškou finančných prostriedkov, bol tento dlh uhradený práve z finančných prostriedkov, ktoré pochádzali z úveru č. XXXXXXXXXXXX. Ďalšie finančné prostriedky sa použili na rekonštrukciu domu v ktorom žalobkyňa so žalovaným bývali a na kúpu dreva na kúrenie. Žalovaný vo svojom vyjadrení dodal, že tak o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, ako aj úvere číslo XXXXXXXXXXXX mala žalobkyňa vedomosť, ba dokonca žiadosť o poskytnutie týchto úverov podávali spoločne, avšak nakoľko v čase podania žiadosti o poskytnutie úveru č. XXXXXXXXXXXX bola v pracovnom pomere iba krátko, t.j. jeden mesiac, banka jej žiadosť ako druhého dlžníka zamietla. Stále žalovaný zotrval na svojich predošliých vyjadreniach o tom, že finančné prostriedky pochádzajúce z úveru číslo XXXXXXXXXXXX boli použité na pokrytie spoločných vecí oboch účastníkov konania a nielen na pokrytie osobných potrieb žalovaného, rovnako ako aj finančné prostriedky z úveru č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX.

9. Súd vo veci konal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 28.06.2021, ktorého sa zúčastnili len právni zástupcovia sporových strán.

Právny zástupca žalobkyne zotrval na podanej žalobe a žiadal, aby súd rozhodol v zmysle petitu jeho návrhu a vzájomnú žalobu žalovaného zamietol. V ostatnej právnej argumentácii zotrval na svojich predošliých písomných vyjadreniach.

Právny zástupca žalovaného zotrval na podanej vzájomnej žalobe a žiadal, aby súd rozhodol tak, ako požadoval v podanom odpore, pričom v ostatnej právnej argumentácii zotrval na svojich predošlých písomných vyjadreniach.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, písomnými vyjadreniami sporových strán a predloženými listinnými dôkazmi, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

11. Z listinného dôkazu: „Zmluva o splátkovom úveru“ zo dňa 20.01.2014 súd zisťuje, že žalobkyňa a žalovaný v postavení spoludlžníkov, uzatvorili so Slovenskou sporiteľňou a.s. v postavení veriteľa, zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej im banka poskytla úver na bývanie vo výške 19460,-Eur, ktorý sa dlžníci zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach po 84,97 Eur mesačne, vždy k 15-tému dňu v kalendárnom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 15.03.2014, s počtom splátok 360 a konečnou splatnosťou úveru 15.02.2044.

12. Z listinného dôkazu: „Prehľad o transakciách na úverovom účte od 01.01.2019 do 29.06.2020“, ako aj z potvrdenia o vklade na preddavok vo výške 88.02 Eur súd zistil, že žalobkyňa počnúc dňom 16.04.2019 až do 16.07.2020 uhradila všetky splátky splatné z poskytnutého úveru na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 20.01.2014, v celkovej sume 1375,78 Eur.

13. Zo zhodného tvrdenia sporových strán súd zistil, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa 22.02.2014 manželstvo, ktoré bolo rozvedené rozhodnutím súdu dňa 28.03.2019, právoplatné dňa 15.04.2019. K vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov do rozhodnutia súdu nedošlo.

14. Z fotokópie prvej strany Zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) a zhodného tvrdenia sporových strán súd zisťuje, že žalovaný v postavení dlžníka uzatvoril so Slovenskou sporiteľňou a.s. v postavení veriteľa dňa 23.06.2018 Zmluvu o splátkovom úvere - spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej banka poskytla žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 11 000.-Eur, s výškou mesačnej splátky 174,41 Eur mesačne, splatnej vždy 15 -ty deň v kalendárnom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 15.08.2018, s počtom splátok 96 a konečnou splatnosťou k 15.07.2026.

15. Z listinného dôkazu „Prehľad transakcií od 01.03.2019 do 30.04.2019“ na osobnom účte žalovaného súd zisťuje, že žalovaný na úver č. 5551857082 uhradil dňa 15.03.2019 splátku vo výške 81,58 Eur a splátku vo výške 6,44 Eur a dňa 15.04.2019 splátku úveru vo výške 0,39 Eur. Na úver číslo XXXXXXXXXXXX uhradil splátku z úveru dňa 15.03.2019 vo výške 144,62 Eur a zároveň splátku vo výške 10,85 Eur, dňa 17.04.2019 splátku vo výške 144,62 Eur a 10,85 Eur.

16. Podľa § 511 ods. 1 Zákona číslo 40/1964 Zb.z. Občiansky zákonník, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

17. Podľa § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

18. Podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

19. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

20. Podľa § 517 ods. 1/, 2/ Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo

od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenmu nástupcovi pôvodného vlastníka. 3)

23. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

24. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

25. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

26. Podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci používa. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerané o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

27. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

28. Podľa § 147 ods. 1/2/3/ zákona číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“)

(1) Žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

(2) Vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.

(3) Na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe.

29. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

30. Podľa § 153 ods. 1/, 2/, 3/ CSP

(1) Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

(2) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

(3) Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

31. Vyššie zákonné ustanovenia sú aplikované na zistený skutkový stav .

32. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila voči žalovanému titulom tzv. rozvrhového regresu úhradu 1 žalobkyňou uhradených splátok z úveru, ktorý uzatvorili spolu so žalovaným ako spoludlžníci na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa XX.XX.XXXX. Žalovaný potvrdil, že splátky úveru počnúc aprílom 2019 z tejto úverovej zmluvy neuhrádzal, nakoľko sa dostal do finančných problémov. Skutkové tvrdenia žalobkyne o úhrade splátok úveru na základe úverovej zmluvy, ktorú uzavrela spolu so žalovaným ako dlžníčka počnúc aprílom 2019 do 29.07.2020 v celkovej sume 1375,78 Eur neboli medzi stranami sporné.

33. Spoločné záväzkové vzťahy sú všeobecne upravené v ustanovení § 511 až § 515 Občianskeho zákonníka. Ide o záväzky, keď na strane dlžníka či veriteľa vystupuje vo vzťahu k tomu istému dlhu či pohľadávke viac osôb. Spoločné záväzky tzv. pasívna solidarita je upravená v § 511, ktorá spočíva v solidarite na strane dlžníkov. Dlh je solidárny, ak je niekoľko dlžníkov zaviazaných na to isté plnenie tak, že veriteľ môže od ktoréhokoľvek z nich požadovať celé plnenie s tým následkom, že len čo niektorý dlžník splní dlh, oslobodí tým aj ostatných dlžníkov. Pri tejto forme solidarity zodpovedajú veriteľovi viacerí dlžníci, ktorí mu dlhujú to isté plnenie spoločne a nerozdielne. Ak celý dlh splní jeden zo spoludlžníkov, povinnosť ostatných dlžníkov zanikne.

Ustanovenie § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka upravuje vnútorný vzťah medzi spoludlžníkmi. Vo vnútornom vzťahu medzi solidárnymi dlžníkmi platí, že dlžníci sú zviazaní v tom pomere, ktorý pre daný prípad ustanovuje zákon, alebo zmluva. V prípade, že podiely na dlhu medzi solidárne zviazanými dlžníkmi nevyplývajú z dohody medzi dlžníkmi a tieto podiely neurčuje ani zákon, platí nevyvrátiteľná právna domnienka, že ich podiely na dlhu sú vo vzájomnom pomere rovnaké (§ 511 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka).

Podľa § 511 ods. 3, prvej vety Občianskeho zákonníka, ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh plnil sám, má voči ostatným spoludlžníkom právo následného rozvrhového postihu (regresu). Právo postihu spočíva v prípade pasívnej solidarity v tom, že dlžník, ktorý veriteľovi splnil celú pohľadávku alebo viac, ako na neho podľa vnútorného pomeru prislúchalo, môže od ostatných dlžníkov žiadať, aby mu uhradil to, čo podľa tohto pomeru na nich pripadá. Ide o tzv. rozvrhový regres, pričom toto právo nie je závislé od toho, či dlžník plnil dobrovoľne, alebo na základe núteného výkonu rozhodnutia, resp. či dlh zanikol započítaním jeho pohľadávky vo vzťahu k veriteľovi. Je oprávnený požadovať od ostatných náhradu za plnenie, ktoré za nich podľa práva poskytol veriteľovi. Rozhodujúci pre tento prípad je rozsah, v akom sám skutočne plnil, nie výška zaniknutej pohľadávky veriteľa.

34. Žalobkyňa v konaní preukázala predložením Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa XX.XX.XXXX vznik záväzkového vzťahu, v ktorom spolu so žalovaným vystupujú ako spoludlžníci a na základe ktorého im vznikla povinnosť voči Slovenskej sporiteľni a.s. v postavení veriteľa, uhrádzať v dojednanej výške splatné splátky z poskytnutého úveru.

Predložením listinného dôkazu: „Prehľad o transakciách na úverovom účte od 01.01.2019 do 29.06.2020“ k číslu úveru 5051857082 žalobkyňa preukázala, že uhradila zo spoločného záväzku všetky splátky vyplývajúce z úverovej zmluvy splatné od apríla 2019 do júla 2020 v celkovej výške 1375,78 Eur, čím uhradila aj podiel dlhu pripadajúceho na žalovaného, ktorý nebol zmluvou ani dohodou sporových strán vyčíslený, preto platí podľa § 511 odsek 2 Občianskeho zákonníka, že výška podielu žalovaného na dlhu voči Slovenskej sporiteľni a.s. vyplývajúci z úverovej zmluvy č. 5051857082 je rovnaký ako podiel žalobkyne.

Žalovaný úhradu splatných splátok z uvedeného úveru zo strany žalobkyne v konaní nerozporoval.

Z titulu úhrady spoločného záväzku veriteľovi, vzniklo žalobkyne právo domáhať sa od žalovaného plnenia vo výške 1 zaplatených splátok, preto v tejto časti súd považoval žalobu za dôvodnú.

35. Žalobkyňa si uplatnila aj zákonný 5,00% ročný úrok z omeškania počnúc nasledujúcim dňom od splatnosti každej uhradenej splátky z poskytnutého úveru v jej jednej polovici, ktorý súd posúdil v intenciách ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Zb. Keďže sa žalovaný neuhradením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania s jeho plnením, súd aj v tejto časti považoval nárok žalobkyne za dôvodný.

36. Napokon si žalobkyňa uplatnila v konaní aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 52,12 Eur, ktoré jej vznikli zaslaním výzvy žalovanému dňa 06.07.2020 prostredníctvom splnomocneného advokáta v sume 52,12 Eur ako odmeny advokáta za predžalobnú výzvu podľa § 13a odsek 1 písm. d) vyhl.č.655/2004 Z.z. v sume 41,50 Eur a hotové výdavky podľa § 16 odsek 3 vyhl.č.655/2004 Z.z. v sume 10,62 Eur, spolu teda v sume 52,12 Eur, pričom doručenie tejto predžalobnej výzvy, ako aj uplatnenú výšku náhrady žalovaný v konaní nerozporoval.

§ 121 odsek 3 Občianskeho zákonníka určuje, čo je príslušenstvom pohľadávky. Okrem zmluvných úrokov, úrokov z omeškania a poplatku z omeškania, sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením. Medzi takéto náklady možno považovať aj predžalobnú výzvu v snahe docieľiť mimosúdne vyriešenie sporu, preto aj v tejto časti súd považoval nárok uplatnený žalobkyňou za opodstatnený a žalobe vyhovel v zmysle petitu návrhu.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako procesne úspešnej strane konania v časti žaloby o zaplatenie sumy 687,89 Eur, priznal voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

41. V konaní si žalovaný podľa ustanovenia § 147 odsek 1 a 2 CSP uplatnil voči žalobkyňi svoju pohľadávku, ktorá mu mala vzniknúť úhradou splátok úveru počnúc aprílom 2019 do júla 2020 vo výške 1284,96 Eur, vyplývajúcej zo Zmluvy o splátkovom úvere - spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzatvoril v postavení dlžníka so Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 23.06.2018, t.j. za trvania manželstva so žalobkyňou.

Zároveň navrhol vzájomné pohľadávky žalobkyne a žalovaného započítať a žalobkyňu zaviazat' na úhradu rozdielu po vzájomnom započítaní, ktoré predstavuje výšku 597,17 Eur a úroku z omeškania vo výške 5% ročne z uvedenej sumy odo dňa zaplatenia poslednej splátky t.j. od 16.09.2020 až do zaplatenia.

42. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 147 umožňuje, aby si žalovaný svoj prípadný nárok voči žalobcovi uplatnil vzájomnou žalobou. Táto nie je podmienená súhlasom žalobcu a môže byť preto podaná aj proti jeho vôli. Podmienkou je, že musí ostať zachovaný pôvodný okruh sporových strán, ktorý bol vymedzený žalobou.

Doručením vzájomnej žaloby súd začal konať aj o uplatnenom nároku žalovaného, pretože započítanie pohľadávok je jedným zo zákonných spôsobov zániku záväzku podľa § 580 a 581 Občianskeho zákonníka. Vzájomnou žalobou došlo k spojeniu vecí a súd bol povinný obidva uplatnené nároky prejednať v rámci jedného konania.

43. Po posúdení obsahu vzájomnej žaloby, ako aj doplnenia ďalších skutkových tvrdení v súvislosti s dátumom uzavretia manželstva a dátumom jeho rozvodu súd vyhodnotil, že vzájomná žaloba, ktorou sa žalovaný domáhal započítania, podľa neho dvoch proti sebe stojacich pohľadávok, nie je dôvodná. Podmienkou, aby mohlo dôjsť k započítaniu vzájomných pohľadávok podľa ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka je splnenie zákonných podmienok, a to stret pohľadávok v rovnakom čase, ktoré sú na započítanie spôsobilé.

44. Žalovaný vzájomnou žalobou žiadal započítať voči pohľadávke žalobkyne svoju údajnú pohľadávku, a to uhradené splátky z úveru, ktoré hradil od rozvodu manželstva, teda od apríla 2019 až do júla 2020

vyplývajúce z jeho záväzku voči Slovenskej sporiteľni, a.s. na základe Zmluvy o splátkovom úvere - spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXXX.

Z uvedeného je zrejmé, že voči sebe sa mali stretnúť pohľadávky, ktoré síce v oboch prípadoch pozostávajú z úhrady splátok úveru sporových strán po rozvode manželstva, avšak vyplývajú z rozdielnych zmluvných záväzkov a s inými právnymi následkami.

V prípade pohľadávky žalobkyne, táto je tvorená súčtom úhrad splátok úveru po rozvode manželstva a vyplýva zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, ktorá bola uzatvorená sporovými stranami ako spoludlžníkmi ešte pred uzatvorením manželstva, teda nespadá do režimu bezpodielového spoluvlastníctva manželov („BSM“), pričom sa jedná o tzv. pasívnu solidaritu, kedy úhradou záväzku jedným z dlžníkov (žalobkyňou), vznikol žalobkyňi regresný nárok voči druhému spoludlžníkovi, v tomto prípade žalovanému.

Naproti tomu vzájomnou žalobou uplatňovaná pohľadávka žalovaného, pozostávajúca z úhrad splátok úveru vyplývajúcich zo Zmluvy o splátkovom úvere - spotrebiteľský úver číslo XXXXXXXXXXXX, ktorý žalovaný získal ako jediný z manželov počas trvania manželstva, nie je podľa názoru súdu pohľadávkou žalovaného voči žalobkyňi, nakoľko z tejto úverovej zmluvy je zaviazaný voči veriteľovi - banke výlučne sám žalovaný, nejedná sa o pasívnu solidaritu, nevznikol žalovanému regresný nárok voči žalobkyňi, a preto ho nemožno ani započítať voči splatnej pohľadávke žalobkyne. Len v osobitnom konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov môže byť tento nárok žalovaného za zákonom splnených podmienok uplatnený, pričom významnú skutočnosť zohrá dokazovanie, ako bolo s finančnými prostriedkami získanými z tohto úveru naložené a až po vyporiadaní BSM môže žalovanému na základe rozhodnutia súdu, alebo uzatvorenia dohody bývalých manželov o vyporiadaní BSM vzniknúť nárok na finančné vyrovnanie, resp. pohľadávka voči bývalej manželke - žalobkyňi.

45. Predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú všetky práva, pohľadávky, ktoré vznikli manželom za trvania manželstva, ale aj všetky záväzky, dlhy, ktoré vznikli niektorému z manželov, alebo obom manželom za trvania manželstva. Premetom bezpodielového spoluvlastníctva sú tiež peniaze získané pôžičkou, a to bez ohľadu na to, či zmluvu uzavreli obaja, alebo len jeden z manželov (R 57/1970).

Ak za trvania manželstva vznikne dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, ktorý uzavrel zmluvu o pôžičke vo vlastnom mene tak, ako je to v tomto prípade a ak boli takto získané peniaze použité na kúpu určitých vecí, patrí aj táto hodnota do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Na záväzok manžela, ktorý takto zaobstaral peniaze a je povinný ich vrátiť a ktorý vynaložil na spoločný majetok zo svojho, sa prihliadne pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva (R 57/1970).

46. Podľa § 148 odsek 1 zánikom manželstva zaniká zároveň i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Po zániku manželstva sa zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporadúva podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Predmetom takéhoto vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva je všetok majetok, ktorý existuje ku dňu zániku tohto spoluvlastníctva a ktorý manželia za trvania manželstva spoločne nadobudli, pričom predmetom vyporiadania sú aj ich vzájomné pohľadávky a dlhy, ktoré vyplývajú z tohto spoluvlastníctva, rovnako podľa zásad § 150 Občianskeho zákonníka.

47. Na základe vyššie uvedeného súd právne uzatvára, že žalovanému úhradou splátok úveru vyplývajúcich zo Zmluvy o splátkovom úvere - spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXXX nevznikla voči žalobkyňi pohľadávka, ktorú by bolo možné vzájomne započítať v tomto konaní, nakoľko ide len o jeho záväzok voči banke bez účasti žalobkyne a skutočnosť, že tento záväzok vznikol za trvania manželstva spôsobuje, že získané peňažné prostriedky bez ohľadu na to, či zmluvu uzatvorili obaja manželia, alebo jeden z nich, sú predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rovnako, pokiaľ z týchto prostriedkov boli zakúpené akékoľvek hodnoty, tieto patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a je možné ich vyporiadať len v osobitnom konaní, ktoré si vyžaduje rozsiahle dokazovania, kde súd prihliadne aj na úhradu splátok, ktoré platil jeden z bývalých manželov po rozvode manželstva, ak z týchto peňažných prostriedkov získaných úverom boli zaobstarané hodnoty a veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

48. Keďže nedošlo k stretu vzájomných pohľadávok tak, ako to má myslí ustanovenie § 580 Občianskeho zákonníka, t.j. že veriteľ jednej pohľadávky spôsobilej na započítanie nie je zároveň dlžníkom druhej pohľadávky, súd vzájomnú žalobu žalovaného zamietol ako nedôvodnú. ako

49. Súd s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania a zásadu hospodárnosti, nepripustil ďalšie dokazovanie - výsluch sporových strán, ktoré na pojednávaní navrhol právny zástupca žalovaného za účelom objasnenia, ako boli finančné prostriedky z poskytnutého úveru na základe Zmluvy o splátkovom úvere - spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXXX, ktorú zo Slovenskou sporiteľňou a.s. uzavrel žalovaný použité, nakoľko by to znamenalo z dôvodu neprítomnosti sporových strán odročenie pojednávania a tým neúčelné predlžovanie konania, pričom na rozhodnutie súdu v tejto veci by ich výpoveď nemala nijaký význam, nakoľko len v konaní o vyporiadanie BSM budú predmetom dokazovania tieto skutočnosti.

50. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. O nároku na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe ktorú súd zamietol, rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako procesne úspešnej strane konania, priznal náhradu trov v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza 14.

Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na trovy toho, kto odvolanie podal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.